

УДК 343.01

О.О. Гриньків,
кандидат юридичних наук,
Державна прикордонна служба України

ДО РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВНИЧОГО ФУНДАМЕНТУ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Анотація. У статті розглядається кримінально-правничий фундамент оперативно-розшукової діяльності Державної прикордонної служби України. Аналізуються точки зору на поняття правове забезпечення. Робиться пошук виходу на власне розуміння цього поняття через етимологію слова «забезпечення». Здійснюється перехід до поняття кримінально-правового забезпечення. Доходимо висновку, що остаточне розуміння кримінально-правового забезпечення діяльності має включати систему нормативно-правових приписів і сукупність дій, що мають правове значення та забезпечують реальну реалізацію такого роду приписів, законність й обґрунтованість прийнятих законодавчих актів у сфері кримінально-правового регулювання оперативно-розшукової діяльності Державної прикордонної служби України.

Ключові слова: права основа діяльності, правове забезпечення, кримінально-правове забезпечення, оперативно-розшукова діяльність, Державна прикордонна служба України, охорона державного кордону.

Постановка проблеми. Діяльність органів (підрозділів) Державної прикордонної служби України (далі — ДПСУ) сьогодні є настільки різноплановою, що звести її до якогось конкретного виду практично неможливо. Разом з тим, функціонування ДПСУ має бути чітко підведено під всебічну нормативно-правову регуляцію. Оскільки ознайомлення іноземних громадян з Україною починається з перетину державного кордону в пунктах пропуску, а від виконання службових обов'язків військовослужбовцями (працівниками) ДПСУ залежить імідж країни, тому правовій регуляції мають підлягати всі напрями оперативно-службової діяльності служби. Крім того, в сучасних

умовах ведення бойових дій на Сході України (Донбасі) й ускладнення оперативної обстановки в зв'язку з анексією Криму актуалізуються питання службово-бойової діяльності прикордонної служби в цілому.

На жаль, на сучасному етапі розвитку нашої країни науковою спільнотою не сформовано якихось сприйнятливих знань з приводу розуміння правничої природи та змісту поняття службово-бойової діяльності ДПСУ. Проте, наука не може перебувати осторонь та здійснювати пошук шляхів для накопичення відповідних знань для пояснення практикам необхідних понять. Службово-бойова діяльність, першою чергою, складає певну систему узгоджених дій ДПСУ, що має

забезпечити виконання завдання із забезпечення недоторканності державного кордону й охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні (стаття 1 Закону України «Про Державну прикордонну службу України». При цьому виникає питання про зв'язок службово-бойової діяльності з оперативно-службовою, оперативно-розшуковою й їх правниче забезпечення (правничий фундамент діяльності).

Стан наукових досліджень. Різні аспекти оперативно-розшукових, кримінально-правових та кримінально-процесуальних проблем діяльності правоохоронних органів досліджували С.В. Албул, К.В. Антонов, О.М. Бандурка, Б.І. Бараненко, В.О. Біляєв, В.І. Галаган, В.О. Глушков, М.Л. Грібов, А.А. Гриненко, В.М. Гринчак, О.М. Джужа, Е.О. Дідоренко, О.Ф. Долженков, В.П. Захаров, А.В. Іщенко, М.О. Кисельов, О.В. Кириченко, І.П. Козаченко, О.І. Козаченко, В.В. Қолосков, Л.М. Лобойко, А.О. Ляш, С.М. Матвійчук, І.І. Митрофанов, Є.С. Назимко, Д.Й. Никифорчук, С.В. Обшалов, Ю.Ю. Орлов, Н.А. Орловська, В.Л. Ортинський, В.А. Пентегов, М.А. Погорецький, В.В. Половніков, Е.В. Рижков, В.Г. Самойлов, І.В. Сервецький, Є.Д. Скулиш, О.П. Снігерьев, М.В. Стащак, М.П. Стрельбицький, С.Р. Тагієв, В.В. Тіщенко, С.І. Халимон, Ю.Е. Черкасов, В.О. Черепанов, М.П. Шилін, І.Р. Шинкаренко, В.В. Шендрік, М.Є. Шумило тощо.

Нещодавно відбувся успішний захист докторської дисертації А.М. Придулою, де ним досліджувалися питання видів оперативно-службової діяльності ДПСУ й їхні теоретико-правові засади. Вивчення його монографії «Теоретико-правові засади оперативно-службової діяльності Державної прикор-

донної служби України» [1] доводить, що невирішеними залишаються питання кримінально-правничого забезпечення оперативно-розшукової діяльності, яка виступає допоміжним фактором до службово-бойової діяльності, що в сукупності забезпечує виконання завдань ДПСУ.

На підставі наведеного, **метою** нашого дослідження є вироблення поняття кримінально-правового забезпечення оперативно-розшукової діяльності ДПСУ, що створить умови для дослідження такого забезпечення.

Виклад основного матеріалу. Термін «правове забезпечення», в т.ч. поняття «кримінально-правове забезпечення», в правничій літературі використовується досить часто, але його зміст майже не розкривається. Цілком природньо, що таке базове поняття має бути розроблено теоретиками права. На це вказували вчені ще в другій половині минулого століття [2, с. 103-107]. Сьогодні поняття «правове забезпечення» набуло достатнього поширення [3, с. 45; 4, с. 54-55; 5, с. 131-134]. Н.А. Савінова справедливо вказує на те, що правове забезпечення слід досліджувати в контексті потреби в корисному впливі на суспільство з метою захисту певних суспільних відносин через норми права. Так, автор пропонує класифікувати правове забезпечення за: 1) територією поширення його компетенції: глобальне, міждержавне, національне; 2) характером суспільних відносин, на регулювання яких воно спрямоване: у сфері освіти, в соціальній сфері, в сфері землекористування, комунікацій і т.ін.; 3) галузями права, залежно від механізмів правового регулювання: конституційно-правове, цивільно-правове, кримінально-правове, адміністративно-правове і т.д. [6, с. 167-171].

Однак, незважаючи на досить поширене використання, в науковій правничій літературі детального аналізу змісту цього поняття не міститься. Подібний стан із визначення аналізованого поняття пов'язаний з тим, що в наукових працях вчені використовують це словосполучення як загальновідоме та таке, що не потребує конкретизованого роз'яснення. Виходячи зі змісту опублікованих робіт, у назвах яких зустрічається термін «кримінально-правове забезпечення» [7; 8, с. 23-27], доходимо висновку, що під таким розуміється проста система норм кримінального права, спрямована на запобігання вчиненню певних кримінально протиправних діянь або відновлення соціальної справедливості, внаслідок їх вчинення. Таке визначення не зовсім відповідає рівню та потребам нашого наукового пошуку, тому спробуємо дати власне визначення цього поняття. Для цього нам слід звернутися до інших галузей правничої науки, в яких йдеться як в цілому про правниче (правове), так і про інші види правничого забезпечення, а також розглянемо гносеологію слова «забезпечення».

Підґрунтя цього поняття пов'язано з тлумаченням слова «забезпечення». Р.І. Зуєвим зазначається, що здебільшого термін «забезпечення» тлумачиться за аналогією з російським словом «обеспечение» [9, с. 188-194]. Проте в словнику української мови «забезпечувати» — це постачати щось в достатній кількості, задовольняти певні потреби, створювати надійні умови для здійснення чого-небудь, гарантувати щось, захищати, охороняти кого-небудь, що-небудь від небезпеки [10, с. 19]. Інша довідкова література «забезпеченість» тлумачить як ступінь забезпечення ким-, чим-небудь

[11, с. 383], що тільки в загальних рисах відповідає радянським і класичним російським словникам щодо визначення поняття «обеспечение».

Аналіз наукових джерел дозволяє стверджувати, що термін «правове забезпечення» починає вивчатися вченими десь із середини другої половини ХХ століття. Роботи того часу містять перші пропозиції про потребу в науковому визначенні цього поняття для його використання в галузі правничого забезпечення автоматизованих систем управління. І.Л. Бачило справедливо вказує на те, що основою формування нового правничого поняття «правове забезпечення» є не стільки специфіка об'єкта правової регуляції, скільки проблеми в праві в зв'язку з потребою в урегулюванні нового напрямку [12, с. 202, 205-206]. Ю.О. Копитов вважає, що правове забезпечення систем управління — це: 1) наявність юридичних засобів регулювання й 2) упорядкованість систем управління внаслідок дії юридичних засобів [13, с. 22]. А.Г. Ольшанецький також зазначає, що правниче забезпечення ширше за поняття «правниче регулювання» та, крім системи нормативно-правових актів, уміщує комплекс (сукупність) заходів організаційно-правничого та правозастосовного характеру [14, с. 7-8]. Згодом досліджуване поняття починає вивчатися як у наукових працях, так і в навчальній літературі. Існує точка зору, що правниче забезпечення є фактично тільки правовою основою, тобто сукупністю норм права, що регулюють певні суспільні відносини [15, с. 116; 16].

Проте в публікаціях звертається увага на те, що аналізоване поняття за власним змістом ширше, ніж поняття «правнича основа» та «правниче регулювання» [17, с. 40]. Так,

А.М. Притулою визначається, що елементами правових основ виступають правові норми. Норма права, своєю чергою, не може існувати самостійно, не будучи виражена в якій-небудь правовій формі (правовому джерелі). Уявляється логічним, на думку науковця, визначення правових основ як сукупності норм права, що зафіксовані в різних правових формах (правовому звичаї, нормативному акті, судовому прецеденті, нормативному договорі, загальних засадах права, ідеях і доктринах, релігійних актах тощо), які віддзеркалюють закономірності суспільного розвитку та спрямовані на регулювання й охорону суспільних відносин у тій чи іншій сфері життєдіяльності соціуму [1, с. 98-99].

Саме тому, чимало авторів докладніше досліджують питання правового забезпечення чогось конкретного. Так, В.В. Дралов акцентує на подвійному розумінні правничого забезпечення. Він вважає, що це, з одного боку, система правил (норм), передбачених нормативно-правовими актами, а з іншого — нормотворча діяльність, спрямована на формування цієї системи норм [18, с. 38]. Ю.Д. Кунев звертає увагу, що визначення «правове забезпечення діяльності» вказує на характер зв'язку між правом і діяльністю, складові напрями цієї діяльності, підпорядкованість та другорядність права, його службове й інструментальне значення, але більшого теоретичного та методологічного значення або змістовного навантаження воно не має, відповідно — новизни теж, а вказує тільки на частину діяльності — правничу, яка виконується паралельно з іншими різновидами діяльності для забезпечення їхнього виконання [19, с. 48].

Разом із тим, Н.М. Толмачева правниче забезпечення діяльності ор-

гана державної влади й управління розглядає, як і В.В. Дралов, у двох проекціях: 1) як систему нормативно-правових актів, що регулюють питання формування державного органа та реалізацію ним певних функцій, а також визначають його правничий статус; 2) як сукупність дій, що мають правове значення та забезпечують реальну реалізацію такого роду норм, законність й обґрунтованість прийнятих нормативно-правових актів [20, с. 18]. В.А. Козбаненко докладніше розкриває розглядувану проблематику. Так, правниче забезпечення автор визначає як систему соціально-правових елементів і юридично значущих заходів (засобів, прийомів і способів), що впливають на формування та реалізацію норм права [21, с. 20]. При цьому автором виокремлюється правниче забезпечення в широкому та вузькому значеннях. У широкому розумінні це вся система соціально-правових елементів і весь процес вироблення юридично значущих заходів (засобів, прийомів і способів) і використання їх в практичній діяльності суб'єктів права із впливу на предмет правничого регулювання для досягнення фактичних результатів у конкретній сфері суспільних відносин. У вузькому змісті — система законодавчих, нормативно-правових і інших актів, що регулюють організацію та діяльність суб'єктів права в конкретній сфері публічного життя.

Такий підхід до розуміння аналізованого поняття фактично ототожнює його з поняттям правничого регулювання, змістом якого є врегульованість тих чи інших відносин нормативно-правовими актами [18, с. 18-19]. Подібну точку зору висловлює С.М. Зубарев, який також виокремлює широке та вузьке розуміння правничого забезпе-

чення. У першій ситуації — це процес створення засобів правничого регулювання та використання їх у практичній діяльності суб'єктів права з метою досягнення фактичних результатів у конкретній сфері суспільних відносин. У вузькому значенні — це сукупність нормативно-правових і інших актів, якими регулюється певний вид діяльності [22, с. 73-74].

Зауважимо, що Є.Л. Стрельцов і І.І. Митрофанов під кримінально-правовим забезпеченням охорони професійної діяльності журналіста розуміють сукупність правових приписів, спрямованих на врегулювання суспільних відносин кримінальним правом, що виникають при творчому здійсненні діяльності, метою якої є поширення інформації за допомогою засобів масової інформації (ЗМІ), фізичними особами, які мають професійну освіту чи професійну підготовку, спеціальні знання, практичні навички й уміння у галузі журналістики, що обумовлено виконанням редакційно-посадових службових обов'язків у ЗМІ (в штаті або на позаштатних засадах) відповідно до професійних назв посад (роботи) журналіста, які передбачені в Національному класифікаторі професій України. Тобто, мається на увазі, наявність в кримінальному праві норм, які дозволяють протидіяти суспільно небезпечним посяганням проти професійної діяльності журналіста кримінально-правовими засобами [23, с. 22—23].

Вивчення наукових праць різних вчених за досліджуваною проблематикою дозволяє виокремити декілька блоків, що мають суттєве значення для нашої роботи: 1) правниче забезпечення охоплює правоформування (В.В. Дралов, С.М. Зубарев, В.А. Козбаненко). Уважаємо, що слід погодитися з думками зазначених авторів.

Зокрема, слово «забезпечення» потрібно аналізувати в двох аспектах. Перший полягає в наданні необхідних засобів в процесуальному (діяльницькому) значенні. Щодо державно-правих явищ — це «надання» виражається в правоформуванні (правостворенні). Він також є доволі широкою сферою діяльності та вміщує правотворчість, включаючи попередній науковий супровід (забезпечення). До того ж, «забезпечення» слід розуміти й як певний (необхідний, заздалегідь запрограмований) результат. У цьому змісті правоформування охоплює сам факт існування сукупності правничих засобів. Другою складовою поняття «правниче забезпечення» слід визнати реалізацію правничих засобів (нормативних приписів) в процесі нормативного (законодавчого) регулювання суспільних відносин (С.М. Зубарев, В.А. Козбаненко, Ю.О. Копитов, А.Г. Ольшанецький, Н.М. Толмачева).

Таким чином, в узагальненому вигляді правниче забезпечення — це сукупність формування норм права й їхня реалізація в процесі правового регулювання суспільних відносин. У цьому змісті варто погодитися з В.М. Редкоусом, який вважає, що в рамках правового забезпечення поєднується як правотворча діяльність зі створення правничої основи, сама правнича основа, так і діяльність з її реалізації [24, с. 37-38]. До того ж, використання терміну в легальній площині свідчить про реалізаційний компонент в понятті правового забезпечення. Так, в Положенні про порядок здійснення організаційного та матеріально-технічного забезпечення роботи примирної комісії за участю незалежного посередника (трудового арбітражу) правове забезпечення діяльності примирних органів визначається як комплекс заходів, що

здійснюються Національною службою посередництва та примирення і її відділень в Автономній Республіці Крим, сторонами колективних трудових спорів (конфліктів), відповідними органами державної влади, органами місцевого самоврядування, пов'язаних із нормативно-правовим забезпеченням примирних процедур, забезпеченням правового супроводу примирних процедур, профілактикою порушень чинних законодавчих і нормативно-правових актів та їх усуненням в ході розгляду колективного трудового спору (конфлікту) тощо [25].

Із огляду на проведений аналіз розглянутого поняття, що використовується різними галузями права, ми дійшли висновку, що кримінально-правовим забезпеченням є сукупність формування норм кримінального права й їхньої реалізації в процесі кримінально-правового регулювання суспільних відносин. Наведене нами визначення в цілому збігається з думками представників наук кримінального права й оперативно-розшукової діяльності, що надавали відповіді при проведенні нами соціологічного опитування. Так, на питання «Що, на Ваш погляд, уміщує поняття «кримінально-правове забезпечення»?» тільки 3,7% відповіли, що в поняття, яке досліджується, входить лише процес формування норм кримінального права. Ототожнюють його із правничим регулюванням — 7,9% респондентів. При цьому, більшість (76,5%) зазначили, що правове забезпечення вміщує і правоформування, і правниче регулювання. Інші (11,9% опитаних) вивчали би кримінально-правове забезпечення як ширше поняття.

Висновки. Отже, дослідження питань кримінально-правничого фундаменту оперативно-розшукової діяль-

ності ДПСУ дозволило нам дійти таких висновків:

1. Запропоноване загальне поняття «кримінально-правниче забезпечення» та наведене легальне визначення дозволяють сформулювати зміст кримінально-правового забезпечення оперативно-розшукової діяльності ДПСУ. Під цим слід розуміти процедуру та наслідки законоформування, а також реалізацію норм кримінального права, якими регулюються суспільні відносини, що виникають під час діяльності Державної прикордонної служби України (ДПСУ), здійснюваної в т.ч. гласно та негласно уповноваженими на те оперативними підрозділами ДПСУ в межах своїх повноважень за допомогою проведення оперативно-розшукових заходів задля виконання завдання щодо забезпечення недоторканності державного кордону й охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні.

2. У запропонованому визначенні кримінально-правового забезпечення оперативно-розшукової діяльності законоформування поєднує спонтанне (загальносоціальне) та планомірно-раціональне (законотворче) створення системи норм права, що забезпечують упорядкованість суспільних відносин у досліджуваній сфері. У цьому сенсі проблематика проведеного нами дослідження в більшому ступені відповідає змісту аналізованого поняття, ніж якби йшлося про кримінально-правову регуляцію оперативно-розшукової діяльності. Таким чином, слід говорити про вивчення тих суспільних відносин, які вже одержали статус правничих унаслідок появи відповідних норм матеріального кримінального законодавства. Крім кримінально-правових, предметом нашого дослідження є, перш за все, суспільні відносини, які

за своїми характерними рисами слід відносити до таких, але, через відставання законотворця безпосередньо не врегульовані нормами кримінального права.

3. У зв'язку з цим потрібно відрізнити кримінально-правове забезпечення від такої ж регуляції оперативно-розшукової діяльності. Останнє полягає в реалізації норм матеріального кримінального права, що впливають на суспільні відносини, які виникають при здійсненні оперативно-розшукової діяльності. Кримінально-правове забезпечення оперативно-розшукової діяльності ДПСУ — ширше поняття, що включає в себе і створення, і законодавче закріплення норм кримінального права, а також їхню реалізацію при правовій регуляції відповідних

суспільних відносин. Іншими словами, щодо забезпечення в самому повному обсязі слід вести розмову в тих ситуаціях, коли існують суспільні відносини, які за своєю сутністю є кримінально-правовими, але при цьому необхідні приписи закону про кримінальну відповідальність відсутні. Якщо ж відповідні норми вже є, то потрібно говорити насамперед про правову регуляцію. У розглянутих нами випадках норми законодавства про кримінальну відповідальність виступають як засоби кримінально-правового забезпечення. При цьому варто зауважити, що до таких належать тільки ті норми кримінального права, які можна реалізувати при здійсненні оперативно-розшукової діяльності органами (підрозділами) ДПСУ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Притула А.М. Теоретико-правові засади оперативно-службової діяльності Державної прикордонної служби України: монографія / наук. ред. І.І. Митрофанов. Одеса: Фенікс, 2019. 332 с.
2. Правовые проблемы РАСУ / АН УССР, Институт государства и права. Киев, 1985. С. 103-107.
3. Фріс П.Л. Кримінально-правова політика України: дис. ... д-ра юрид. наук. Київ, 2005. 440 с.
4. Зельдіна О. Правове регулювання інноваційної діяльності в умовах технопарків України: окремі проблеми. *Право України*. 2005. № 12. С. 54-58.
5. Монашова О. Правове забезпечення інформаційно-комунікаційних технологій (зарубіжний досвід). *Право України*. 2006. № 3. С. 131-134.
6. Савінова Н.А. Природа кримінально-правового забезпечення та його місце в системі правового забезпечення. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2011. № 1. С. 167-171.
7. Павликівський В.І. Кримінально-правове забезпечення свободи слова та професійної діяльності журналістів в Україні: монографія. Харків: Панов, 2016. 488 с.
8. Мудряк Т.О., Долгий О.А. Кримінально-правове забезпечення протидії шахрайству з фінансовими ресурсами. *Малий і середній бізнес (право, держава, економіка)*. 2016. № 1—2 (64-65). С. 23-27.
9. Зуев Р.І. Основні підходи до розуміння сутності адміністративно-правового забезпечення прав і свобод людини. *Науковий вісник Дніпропетровського держ. ун-ту внутрішніх справ*. 2010. № 4. С. 188-194.
10. Словник української мови / уклад.: А.А. Бурячок, В.М. Білоноженко, А.П. Білоштан та ін.; ред. тому: Г.М. Гнатюк, Т.К. Черторизька. Київ: Наук. думка, 1972. Т. 3. 3. 744 с.
11. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. Київ: Ірпінь: ВТФ «Перун», 2007. 1736 с.

12. Бачило И.Л. Организация советского государственного управления. Правовые проблемы / отв. ред.: Б.М. Лазарев. Москва: Наука, 1984. 237 с.
13. Копытов Ю.А. Правовое обеспечение организации и деятельности систем управления: конспект лекций. Свердловск: Изд-во Свердл. юрид. ин-та, 1977. 48 с.
14. Ольшанецкий А.Г. Правовое обеспечение автоматизированных систем управления. Москва: Юрид. лит., 1979. 127 с.
15. Правовое обеспечение предпринимательства: учеб. пособ. / под ред. проф. М.П. Ринга. Москва: МИЭПП, 1996. 103 с.
16. Шиткина И.С. Правовое обеспечение деятельности акционерного общества: комплект локальных нормативных актов. Москва: Правовая культура, 1997. 256 с.
17. Лаутс Е.Б. Правовое обеспечение стабильности рынка банковских услуг. Москва: Волтерс Клувер, 2008. 280 с.
18. Дралов В.В. Теоретические и организационно-методические вопросы совершенствования правового обеспечения управления органами внутренних дел: дис. ... канд. юрид. наук. Москва, 2001. 190 с.
19. Кунев Ю.Д. Правове забезпечення діяльності органу державної влади: теоретичний аспект. *Публічне право*. 2012. № 3. С. 44-50.
20. Толмачева Н.Н. Правовое обеспечение деятельности законодательного (представительного) органа государственной власти субъекта Российской Федерации: дис. ... канд. юрид. наук. Москва, 2002. 223 с.
21. Козбаненко В.А. Правовое регулирование и правовое обеспечение государственного управления: сущность и содержание: учебно-методическое пособие. Москва: ИПК Госслужбы, 2002. 145 с.
22. Зубарев С.М. Правовое обеспечение реформы уголовно-исполнительной системы: монография. Москва: Изд-во ГУУ, 2004. 164 с.
23. Стрельцов Е.Л., Митрофанов И.И. Кримінально-правове забезпечення охорони професійної діяльності журналіста: монографія. Одеса: Видавництво «Фенікс», 2017. 302 с.
24. Редкоус В.М. Административно-правовое обеспечение национальной безопасности в государствах-участниках Содружества независимых государств: дис. ... д-ра юрид. наук. Москва, 2011. 431 с.
25. Про затвердження Положення про порядок здійснення організаційного та матеріально-технічного забезпечення роботи примирних органів (примирної комісії, примирної комісії за участю незалежного посередника, трудового арбітражу): Наказ Національної служби посередництва і примирення від 09.08.2004 № 115. URL: (дата звернення: 23.05.2019).

Гриньків А.

К пониманию понятия уголовно-правового фундамента оперативно-розыскной деятельности Государственной пограничной службы Украины.

Аннотация. В статье рассматривается уголовно-правовой фундамент оперативно-розыскной деятельности Государственной пограничной службы Украины. Анализируются точки зрения на понятие правовое обеспечение. Предпринимаются попытки поиска выхода на собственное понимание этого понятия через этимологию слова «обеспечение». Осуществляется переход к понятию уголовно-правового обеспечения. Приходим к выводу, что окончательное понимание уголовно-правового обеспечения деятельности должно включать систему нормативно-правовых предписаний и совокупность действий, которые имеют правовое значение и обеспечивают реальную реализацию такого рода предписаний, законность и обоснованность принятых законодательных актов в сфере уголовно-правового регулирования оперативно-розыскной деятельности Государственной пограничной службы Украины.

Ключевые слова: правовая основа деятельности, правовое обеспечение, уголовно-правовое обеспечение, оперативно-розыскная деятельность, Государственная пограничная служба Украины, охрана государственной границы.

O. Hrynkiw

For understanding the concept of criminal – law base of operative investigation activity of the State Border Service of Ukraine.

Summary. The article deals with the criminal law foundation of the operational-search activity of the State Border Service of Ukraine. Analyzed point of view on the concept of legal support. Attempts are being made to find an outlet for their own understanding of this concept through the etymology of the word «security». The transition to the concept of criminal law support is underway. We conclude that the final understanding of criminal law provision of activities should include a system of legal regulations and a set of actions that have legal significance and ensure the actual implementation of such prescriptions, the legality and validity of adopted legislation in the field of criminal law regulation of operational investigative activities of the State Border Service of Ukraine.

Keywords: legal basis of activities, legal support, criminal law support, operational investigative activities, State Border Guard Service of Ukraine, protection of the state border.

